

ИЗЛИЗА ОТ 1900 ГОДИНА

ЦЪРКОВЕН ВЕСТНИК

ОФИЦИАЛНО ИЗДАНИЕ НА БЪЛГАРСКАТА ПРАВОСЛАВНА ЦЪРКВА – БЪЛГАРСКА ПАТРИАРШИЯ

ГОДИНА СХІХ, БРОЙ 21

СОФИЯ, 1-15 НОЕМВРИ 2018 г.

ЦЕНА 0,70 лв.

e-mail: sinizdat@gmail.com

www.facebook.com/Synodalpress/

Из живота на Църквата

Честване годишнини на Българския патриарх Неофит, Ловчанския митрополит Гавриил и Русенския митрополит Наум

стр. 1-3, 4, 5

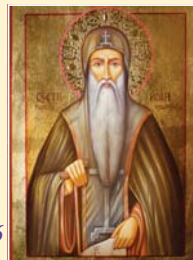
Достойни архиереи на БПЦ

Велик в своето смирение и себежертвеност

Колонка на редактора

Да имам и га съм

стр. 6

Църковно богослужение

Богослужебна прослава на св. Йоан Рилски

стр. 7

Из живота на Църквата

Новоосветен параклис „Св. Серафим Софийски“

стр. 8

ПАТРИАРШЕСКИ БОГОСЛУЖЕНИЯ

На многая и благая лета, Светейши владико

С архиерейска св. Литургия в Троянската света обител Негово Светейшество Патриарх Неофит отбелязва своя 73-ти рожден ден. Светата обител е от изключително духовно значение за светейшия български патриарх, тъй като преди повече от тридесет години там е започнал духовният му път като монах на Българската църква.

За личния празник на Негово Светейшество в ставропигиалната обител дойдоха високопреосвещените митрополити: Вели-

челици Сионий – игумен на Троянския манастир, Белградски Поликарп – викарый на Софийския митрополит; архим. Василий – протосингел на Софийската митрополия, архим. Пахомий – ректор на Софийската духовна семинария, архим. Васиан Змеев – предстоятел на Руското подворие в София, ставр. ик. Нелуц Опря – представител на Румънския патриарх у нас, иконом Николай Георгиев – началник-отдел „Връзки с обществеността“ при Св. Синод, свещеници,

лит Даниил. В него той изказа благодарността на архиереите от Светия Синод за наставничеството, мъдростта, любовта и дълготърпението на Негово Светейшество, както и това, че той е оказал огромно влияние върху духовното израстване на архиереите на Българската църква.

От името на Софийската епархия слово прочете Белградският епископ Поликарп. Той каза, че човечността и любовта, притежавани от Негово Светейшество, го „затвърждават като стожер на православната вяра – учение и живот, и показва като предстоен следовник на Вашите предшественици – Преславски и Търновски патриарси, Охридски архиепископи, а в по-новата ни история – на екзарси и съвременни патриарси. Вие следвате, живеете, но и постоянствате в доброто, като в това подкрепян от апостола, знаете: „Пазете се, да не би да изгубите онова, за което сте се трудили, но да получите пълна награда“ (2 Посл. на ап. Йоан. 1:8)“.

Кметът на Троян Донка Михайлова връчи отличителните знаци на града, с които удостои патриарх Неофит със званието „Почетен гражданин на Троян“.

На стр. 3

ЮБИЛЕЙ

Богоблагословен митрополитски юбилей

В деня на всебългарския закрилник св. Йоан Рилски Чудотворец – 19 октомври – Негово Високопреосвещенство Русенски митрополит Наум отбелязва тържествено и своята 50-годишнина. За да уважат владиката за празничното събитие, още предния ден в престолния град Русе пристигнаха представители на сестри поместни православни църкви, архиереи и свещенослужители от БПЦ, синодални и църковни служители – приятели и сътрудници на митрополит Наум от различни краища на страната.

Гости от поместни православни църкви бяха: представителят на Вселенската патриаршия Негово Високопреосвещенство Теолог, митрополит на Серес и Нигрита; пратениците от Антиохийската пат-

риаршия Техни Преосвещенства епископът на Софийска Димитриос и епископът на Ерзурум Каис; от Украинската православна църква – Московска патриаршия Негово Високопреосвещенство Борисполски и Броварски митрополит Антоний, управляващ делата на УПЦ-МП; от Румънската патриаршия Негово Високопреосвещенство архиепископът на Томис Теодосий, Негово Преосвещенство епископът на Горгово Амвросий и Негово Преосвещенство епископът на Ковасна и Харгита Андрей; от Православната църква на Чешките земи и Словакия Негово Високопреосвещенство архимандрит Серафим (Шематовски); както и официалните представители в България на Московския и на цяла Русия патриарх и на

Румънския патриарх – архим. Васиан (Змеев) и ставрофорен ик. Нелуц Опря.

От Българската православна църква участие в празненството взеха високопреосвещените митрополити Пловдивски Николай, Доростолски Амвросий и Врачански Григорий, преосвещените епископи Тиверополски Тихон и Велички Сионий, игумен на Троянската св. обител, както и архим. Василий, протосингел на Софийската св. митрополия, архим. Самуил, игумен на Бачковската св. обител, архим. Викентий от Ловчанска епархия, свещенство и дякони от България и от Поместните църкви.

Гостите съслушиха на високопреосвещения митрополит Наум в оглавената

На стр. 4

котьновски Григорий, Ловчански Гавриил, Западно- и Средноевропейски Антоний, Варненски и Великопреславски Йоан, Неврокопски Серафим, Русенски Наум, Старозагорски Киприан, Врачански Григорий, Видински Даниил; преосвещените епископи: Мелнишки Герасим – главен секретар на Св. Синод,

дякони и монаси.

Празничната литургия бе възглавена от Велико-търновския митрополит Григорий, а след нея бе извършен и благодарствен молебен към Бога. В молебена участие взе и Плевенският митрополит Игнатий.

Поздравително слово от името на Св. Синод прочете Видинският митро-

ХРОНИКА

Празникът на храм „Св. Петка“ в град Сайнт Питерсбърг, Флорида

На 14 октомври българската православна църква „Св. Петка“ тържествено отпразнува за втори път своя храмов празник. Радостта на всички енорияши и гости беше голяма, тъй като епархийският ни митрополит на САЩ, Канада и Австралия Йосиф посети и благослови за пръв път своя православен народ.

Миналата година с негово благословие тогавашният наш многообичан викарен епископ Даниил дойде за първи път и ни освети обновения храм.

В навечерието на храмовия ни ден Негово Високопреосвещенство отслужи вечерня и петохлебие и произнесе затрогваща беседа, изслушана от нас с интерес. Митрополит Йосиф се срещна с църковното настоятелство, което го запозна подробно с енорийския живот и необходимостта от български свещеници за многобройната ни вече църковна община.

Сутринта на самия празник дядо Йосиф, в

съслужение с енорийския свещеник на българската православна църква „Св. Георги Победоносец“ в Орландо, Флорида, отец Атанас Мегеров и иподякон Боян, преди св. Литургия пострига за четци петима български младе-

жи, които с радост помагаша по време на архиерейската велелепна служба.

Многото богомолци с благоговение и задоволство участваха в литургията, изслушаха молитвите преди св. Причастие, удос-

тоиха се със св. Тайни, прочетоха и благодарствените молитви и изпълнени с духовна радост, изслушаха наставленията на митрополита и заръката му да подражаваме на вярата и православния начин на живот на храмовата ни църковителка св. Петка.

В църковния двор след службата митрополит Йосиф благослови трапезата с разнообразни български ястия и се наслади на красотите на българския народен събор.

Всички останахме много доволни и благодарни на нашата небесна закрилница св. Петка, която отново ни удостои със своята благодатна закрила и помощ.

Сърдечна благодарност на дядо Йосиф, че беше с нас на годишния ни празник и зареди занаярци духовните ни батерии за благодатен живот в нашия Господ и Спасител Исус Христос.

Даниела ЦЕНОВА

Ново покритие на двора на Бачковския манастир

В навечерието на празника на Божия угодник великомъченик Димитър, отбелязан подобаващо от манастирското братство с божествена св. Литургия в обителта, завърши и препокриването на манастирския двор с нови каменни плочи.

Работата бе извършена от фирма „Запранови“. С новата настилка се решават няколко проблема. Първо, направена е необходимата отводнителна система, която да отвежда водата от двора навън от манастира и така да намали до минимум овлажняването на стените на църквите с последващите вреди върху

ценните стенописи. Дадени са и съответните наклони за оттичането на водата в улеите и от там – в тръбите на системата.

Движението на поклониците в двора е облекчено значително. Дворът е гладък и да се спънеш е по-трудно, а това е голямо улеснение за хората в неравностойно положение. Движението им с техните помощни средства е много по-лесно. За тази цел северният вход на съборната църква вече е с рампа, така че и за особено нуждаещите се от помощта на Бачковската чудотворна икона няма проблем да се помолят пред образа на Божията Майка. Не на последно място, подобрен е и естетическият вид на свята обител.

Стамен ПЕПЕЛИШЕВ

В София бе отслужена св. Яковова литургия

На 23 октомври, когато Църквата чества паметта на св. ап. Яков, брат Господен, в София бе отслужена т. нар. Яковова литургия.

Древното последование бе възглавено от Негово Преосвещенство Белградски еп. Поликарп, викарий на Софийския митрополит. То бе отслужено в храм „Св. св. Кирил и Методий“ (на ул. „Г. Вашингтон“ № 47). В св. Литургия съслужиха ставр. ик. Ангел Ангелов, духовен надзорник на Софийска епархия, свещениците Захарий Димитров и Костадин Трнев, йеродякон Вартоломей и дякон Атанас Забаданов.

Древните литургични песнопения бяха изпълнени от храмовите певци, ръководени от Живко Желязков.

В края на евхаристията мнозина християни пристъпили и се причастиха по древния чин с Тялото и Кръвта Христо-

ви, които за разлика от Златоустовата, Василиевата и Пржедосвещената литургия се дават поотделно – първо християните взимат Тялото Христово, а след това Кръвта Христова.

След пастирските слова на еп. Поликарп, неприятели към св. Чаша получиха за духовно утешение и подкрепа преди осветена анафора.

Весела ИГНАТОВА

Молебен за децата с увреждания и семействата им

На 24 октомври Негово Високопреосвещенство Варненски и Великопреславски митрополит Йоан отслужи молебен за болните деца с увреждания и за техните семейства във варненския катедрален храм „Успение Богородично“. В богослужението взеха участие храмовото духовенство, с председател ставрофорен иконом Димитър Стоев – протосингел на Варненска и Великопреславска света митрополия, както и ставрофорен иконом Дончо Александров – епархийски съветник, и ставрофорен иконом Петко Минчев – епархийски надзорник.

Молебенът, в който бе отправена молитва за децата с тежки заболявания, децата с увреждания и въобще немощните хора в различна възраст, както и за хората, които се грижат за тях, се извърши по решение на Светия Синод на Българската православна църква – Българска Патриаршия, с което 24 октомври се определя за Ден на молитва за децата с увреждания – Решение на Св. Синод от заседанието му на 03. 10. 2018 г.

В деня на чудотворната икона на Божията Майка „Всех скорбящих радость“ с благословението на митрополит Йоан молитвеното последование бе изпълнено пред образа на Божията Майка „Геронтиса“.

В словото си архиепископът каза, че родителите носят огромна отговорност за възпитанието на своите деца, но голяма част от тях не го осъзнават, защото жи-

веят далеч от Църквата. А Църквата е тази, която може да даде утеха и подкрепа, и благодат. „Затова и този молебен е една действителна молитва за всички страдащи деца. Някои от тях не могат да го изразят словесно, други не могат да го изразят и физически с определени действия. Кръстът, който носят родителите е особено тежък. Те трябва да разберат, че трябва да го носят с търпение. Това е тяхната мисия в света – да се грижат за своите чедра. И това е огромна чест, че го правят и огромно достойнство. Дали ще бъде оценено от човешките, това няма особено значение, важното е как стои човек пред Бога. Затова пред нашите очи, пред очите на духовника, те са доистинно напълно и тази молитва трябва да бъде произнасяна винаги“, допълни архиепископът.

Негово Високопреосвещенство митрополит Йоан благопожела Бог да помага на всички в трудностите и в носенето на кръста си.

Георги ВЕЛИНОВ

НОВИ КНИГИ

Юбилеен сборник

В навечерието на рождения ден на Негово Високопреосвещенство Русенски митрополит НАУМ излезе от печат юбилеен сборник, посветен на досегашното служение на архиепископа. В изданието са публикувани подобрени фотографии, църковни награди и документи от по-важни църковно-обществени събития, като особено място е отделено на фактите с общо историческо значение както за Русенска епархия, така и за цялата БПЦ. Книгата съдържа 680 страници, а отпечатването ѝ става факт благодарение щедроту спомоществователство на родолюбиви дарители.

Съставители на сборника са ик. Алеко Рачев, Борис Цацов и Атанас Димитров.

На многая и благая лета, Светейши Владико

От стр. 1

От своя страна Негово Светейшество благодари за отправените пожелания и каза, че Троянският манастир и изобщо целият район е особено скъп за него, тъй като от тук започва монашеският му път.

„Изразявам своите все сърдечни благопожелания за всички вас – жителите и гостите на този живописен град и на този свят

и гостоприемен манастир, като отправям първосветелските си молитви към Пресветата Божия майка, чиято икона „Троеручица“ е пред нас, всякога да има грижата за своя Троянски манастир, за монашеското братство и поклонниците. Молитвено изпросвам за всички вас и застъпничеството на преподобна Параскева-Петка – небесна покровителка на град Троян“, каза в словото си пат-

риарх Неофит.

След това патриархът, митрополити и епископи осветиха ремонтiranото основно Антимово крило на светата обител, което е най-старото.

„Построено е през 1835 г. В него са отседнали най-високите гости на Троянския манастир, сред които българските царе Фердинанд и Борис, патриарси и митрополити“, каза в словото си след осветява-

нето Великият епископ Сионий, игумен на манастира.

Негово Светейшество получи поздрав и от министър-председателя Бойко Борисов, чрез директора на Дирекция „Вероизповедания“ при МС Емил Велинов, от кмета на община Ловеч, общественици и множество православни християни.

Ангел
КАРАДАКОВ

ПРИВЕТСТВИЕ от името на Св. Синод към Негово Светейшество Българския патриарх Неофит

Ваше Светейшество, Обични в Господа Светейши владико, „от препълнено сърце говорят устата“ (Мат. 12:34).

В този благословен и празничен ден приеми все сърдечния поздрав на събратята Ви – синодалните архиереи – по случай деня на Вашето рождение и навършването на 73-тата годишнина от Вашия, изпълнен с много духовни подвизи и ревностно служение на Божия виноград, житейски път.

След отслужването на св. Литургия и благодарствения молебен пред чудотворния образ на Божията Майка, в светата Троянска обител, където е началото на Вашия път в монашеския образ, сърцата ни преливат от благодатна радост и непрестанна благодарност, за което Всевишният Бог Ви е призовал към живот в непрестанно служение Нему, на Светата Църква и на Божия народ. Във Ваше лице ние виждаме

образец на истински пастир и ревностен Христов служител, чрез който непрестанно се прославя Божие име.

За това ни свидетелства сравнително високото одобрение сред институциите в страната, с което се ползва Православната ни църква в българското общество. И това не е случайно – в изминалите вече пет години на Вашето първосветелстване, въпреки многото предизвикателства, които непрестанно съпътстват Църквата ни и обществото като цяло, БПЦ-БП, както това е традиционно, се проявява като благодотворен фактор в отстояването на общественото благо. Скоросен пример в това отношение е значителният принос на БПЦ за отхвърлянето на т.нар. „Истанбулска конвенция“, като противоречаща на Конституцията на Република България, чрез изразеното от Св. Синод становище, и усърдните молитви към св. Богороди-

ца на цялата ни Църква.

През изминалите години също така се поднови голяма част от състава на Св. Синод. Ние, които сме от новото попълнение митрополити, се чувстваме благодарствено от Бога, за което ни удостои в годините, когато се изграждахме като духовници да имаме пред себе си примера на всички Вас, Ваше Светейшество, во главе тогава с приснопамятния Български патриарх Максим, заедно с всички приснопамятни митрополити, които по време на големите из-

питания, които сполетяха нашата света Църква тогава, и най-вече печалния разкол, успявахте, съхранявайки Христовата любов, да покажете на дело какво е твърда вяра и упование в Бога, дръзновено изповядване и отстояване истините на светата православна вяра, неотклонно спазване на Божиите заповеди и живот по съвест, като отстояхте докрай единството на Църквата.

Имайки Ви винаги за пример, Светейши владико, в днешните не по-малки предизвикателства, когато

на изпитание отново са предложени църковното единство и свободата на вероизповед, в локален и глобален план, ние Ви засвидетелстваме нашата пълна подкрепа, братска в Христа любов и всеотдайност в отстояването на чистотата на светата православна вяра, предадена ни от Отците.

Вашият пример в „слово, поведение, любов, дух, вяра и чистота“ (1 Тим. 4:12) води всички ни: архиереи, пастири, монашестваци, миряни, неотклонно и твърдо да вървим по стръмния, но спасителен път към Небесното царство, проявявайки любов към Бога – нашия вселюбещ Отец, и към ближния. Затова, като имаме пред себе си Вашите подвизи и смиреното Ви кръстоносене и себеприщане заради Христа, всички ние – клир и народа, като верни чеда на св. Българска православна църква, възнасяме към Всевишния непрестанно и сърдечна молитва за

Вашето здраве, благополучие и благоденствие.

Все сърдечно призоваваме всемогъщата Божия десница да Ви укрепява във Вашето нелеко и високотемпературно, но същевременно богоблагодатно и благодатно патриаршеско служение.

Нека всещедрият Господ Ви даде, Ваше Светейшество, с крепки душевни и телесни сили, дълголетие, нестихваща духовна радост, както и със Своята всеисина помощ, за Вашите по-нататъшни първосветелски трудове! Христовата любов, доброта, бащинска грижа у Вас да привеждат всички нас – свещенноначалие, клир и православен народ – в пълно единство за слава Божия и за благого и преуспяването на Светата ни Църква и мил народ! Амин!

На многая и благая лета, Светейши владико!

От името на
Св. Синод
† Видински
митрополит ДАНИИЛ

СЛОВО на Българския патриарх Неофит

Ваши Високопреосвещения и Преосвещения,

Уважаеми представители на българската държавност,

Боголюбиви отци, Обични в Господа братя и сестри,

Дивен е Бог в Своята милост и щедрости към човека и нито едно човешко слово не е в състояние да изрази подобаващо онази благодарност, която всекидневно дължим на нашия Небесен Отец за всички Негови благодеяния към нас.

С такива мисли и чувства посрещам днес своя седемдесет и трети рожден ден, заобиколен от обичта и любовта на всеки от вас, които сте се събрали днес

в светата Троянска обител, за да ми засвидетелствате вашето уважение и добра воля и за да споделите с мен радостта от този празник.

С възнение изслушах на този мой рожден ден любезното приветствие на събратята ми – митрополитите от Светия Синод, произнесено от високопреосвещения Видински митрополит Даниил. На всички вас благодаря от сърце за вашата любов и подкрепа, които неизменно чувствам в дните на отговорното си служение, за ревността ви към вярата и Църквата и към нашето общо призвание да сме верни разпоредници в Църквата на Живия Бог (1 Тим. 3:15) и неуморни възвестители на Божията свята воля сред повере-

ния ни от Него народ.

Сърдечно благодаря и на кмета на Община Троян, госпожа Михайлова, за топлине думи към мен и за високото отличие, с което съм удостоен по решение на Общинския съвет – да бъда почетен гражданин на град Троян.

Този град, който е ве-

че на 150 години, е едно от най-красивите места на нашата прекрасна Родина и заедно с неговия дивен манастир са винаги в сърцето ми. Защото от тук, от светата Троянска обител, започна моята монашеска пътека. Затова този манастир винаги ще остане мой пръв духовен дом и въжделено

място за молитва и добродетелен живот.

Не мога да не споделя задоволството си от извършената в последно време реставрация на тъй нареченото Антимово крило и да изразя благодарността си към министър-председателя на Република България г-н Борисов и към целия Министерски съвет, както и към Преосвещения игумен на светата Троянска обител, Великият епископ Сионий, за добрата работа и за този нов принос към свещеното дело по опазването на светите обители.

Изразявам своите все сърдечни благопожелания за всички вас – жителите и гостите на този живописен град и на този свят и гостоприемен манастир – ка-

то отправям първосветелските си молитви към Пресветата Божия майка, чиято икона „Троеручица“ е пред нас, всякога да има грижата за своя Троянски манастир, за монашеското братство и поклонниците. Молитвено изпросвам за всички вас и застъпничеството на преподобна Параскева-Петка – небесна покровителка на град Троян.

По молитвите на Пресветата наша Владичица и всякога Дева Богородица и на всички Свои свети, Бог да ми дава и спасява всички нас и ни укрепява с благодатната Си помощ и закрила!

За много и благословенни години!

† НЕОФИТ,
Патриарх Български

ЮБИЛЕЙ

Официален прием на Русенската митрополия

Вечерта на 19 октомври в хотел „Дунав Плаза“, гр. Русе, за пета поредна година се проведе официален прием на Русенската св. митрополия, обединяващ представители на държавната власт, образованието, културни институции, общественици, художествени и музикални дейци и представители на бизнеса.

В началото на тържеството, посветено на 50-годишния юбилей на Негово Високосвещенство Русенски митрополит Наум, бяха прочетени поздравителни адреси до архиерея от: Вселенския патриарх Вартоломей, Румънския патриарх Даниил, Българския патриарх Неофит, президент на Р България Румен Радев, министър-председателя на Р България Бойко Борисов, народните представители от ГЕРБ в 19-и многомандатен изборителен район – Русе, кмета на Варна Иван Портних, г-н Драгомир Николов – изпънители директор на Агенцията по заетостта, примата Лили Иванова, кмета на Тутракан д-р Димитър Стефанов, кмета на Разград д-р Валентин Василев, кмета на Кубрат г-н Алкин Неби, кмета на Иваново г-н Георги Миланов, г-н Теодор Атанасов – директор на Областна дирекция на МВР – гр. Русе, г-н Иван Кюркчиев – директор на Държавна опера – Русе, представители на Католическата и на Арменската църква, на районното мюфтиство, на фондация „Кариас“, БЧК, както и от много други държавни институции, обществени организации и граждани.

На тържеството присъстваха народни представители, общински управители, общински съветници, кметове на общини, представители на БАН, Софийски и Великотърновски университети, г-жа Лили Петкова (племенница на покойния Старозагорски митрополит Павел) с близките си, г-жа Стоянка Хадживанова (племенница на покойния Великотърновски митрополит д-р Стефан) с близките си, г-н Стефан Калайджиев (брат на покойния Невроколски митрополит Натанайл) със съпругата си, както и г-жа Кирилка Христова (племенница на покойния Варненски и Великопреславски митрополит д-р Кирил).

Специални гости на празника бяха хористите и музикантите от Държавна опера – Русе, които поздравиха патриарх Даниил, също и на Украинската православна църква-МП митрополит Онуфрий.

Високосвещенният Пловдивски митрополит Николай прочете поздравителен адрес от името на Негово Светейшество Българския патриарх Неофит, като поздравя митрополит Наум и от свое име. Делупатът Пламен Нунчев прочете поздравителен адрес от министър-председателя на България Бойко Борисов. На юбилея бяха поднесени паметни подаръци.

В приемния салон на Русенската св. митрополия духовници, гости, представители на местната власт, общественици и граждани можаха лично да поздравят Русенския митрополит Наум с неговия юбилей.

Александра КАРАМИХАЛЕВА
Снимки от събитие:
Атанас ДИМИТРОВ

Моят пряк предшественик тук бе и нинездравственият Български патриарх Неофит, чийто епархийско наследство се поотарах да умножа, като през последните почти пет години бяха обновени десетки храмове, построиха се и се обветиха нови такива, а в предвечти на Русенската епархия са ръкоположени над 20 нови свещенослужители.

Не на последно място съм признателен и на родителите си, изградил ме като личност и наследник на родолюбиви българи от Македония, роден и израснал в красивата ни морска столица Варна.

Домакинът благодари от сърце на всички уважили го с присъствието си и с топлите си благопожелания в този празничен ден. Каю изрази радостта си да посрещне в престолния си град представителите на Вселенската патриаршия, Антиохийската патриаршия, Румънската патриаршия и България, както и множество приятели от всички предели на родината ни, дошли, за да уважат този празник и да засвидетелстват своето уважение и обич към него, архиереят молитвенно им благопожела:

„Божията закрила и благодатна помощ, която въздаде на изобилствена над скъпото ни Отечество и над Православната ни църква, та в единство и единомислие да растем и не изоставяме във вярата и в следването на забвенияте ни от нашите достопии предци идеали и традиции, които са сигурен залог за безоблачното ни настояще и нашето добро и богоблагословено бъдеще!“

В продължението на няколко часа над 400 гости търпеливо изчакаха, за да поздравят владиката с празника му, поднасяйки му своите искрени благопожелания за здраве и успех в архиерейското служение. Сред гостите на архиерея, пристигнали специално за случая от различни краища на страната, бяха духовници и граждани от София, Варна, Пловдив, Велико Търново, Ловеч и др.

В знак на внимание митрополит Наум поднесе на всеки от присъстващите скромно дар, с благославените и благодарности.

Александра КАРАМИХАЛЕВА

Тържествено честване паметта на репреодовни Йоан Рилски

„Отверзшу Тебе руку, всяческая исполнятся благости!“

Вселяящи Христос насити с благодат Руската пустиня прегу повече от десет века, като посели в нея богоносния Йоан. Получи дароване на Духа, той щеше да раздава правде, а погир кончината си останал учител и закричник на всички българи. Любовта към Божия угодник събра в Руската свята обител голямо множество поклонници за отбелязването на най-големия от трите годишни празници, посветени на пр. Йоан Рилски Чудотворец – Пренасяне мощите на светеца в Средец (София), 19 октомври.

На вечернята на празника в централния манастир-

ски храм от 20 ч. бе дадено начало на традиционното всенощно бране, престоявано тази година от Негово Високосвещенство Ловчански митрополит Гавриил, който на този ден отбелязва и годишнина от епископската си хиротония в Рилския манастир.

Богослужението украсиха с песнопенията си г-жа хора – „Св. Наум Охридски“ под ръководството на 2-н Андрей Касабов, а на другия кйорс – хор „Доместъци“ на протопсалта Григорий Папаемануил, който издат на този ден от гръцкия гр. Драма за пета поредна година.

На вечернята се избърши лития с потомебие, а на утренята, по време на четенето на каноните, изуменият на обителта, Негово Преосвещенство Агрианолски еп. Емвогий, помаза за здраве и спасение богомощите с елей от кандилото над нетленните св. мощи на пр. Йоан.

Сутринта в 9 ч. архиерейте бяха посрещнати в храма. Св. Литургия отново бе предстоявана от Ловчанския митрополит Гавриил, на когото съслужиха Помтавският и Агрианолският еп. Емвогий и Главнищият еп. Йоан. В богослужбата участие взеха също и архим. Теокимит – председател на поворчето ни в Москва, архим. Герасим – протопсалта на храм „Св. Хризостом“ в гр. Драма, братя на св. обителта обители, икономите, протоиереи, цери и дякони от

старата и чужбина.

Храмът бе изпълнен с поклонници, голяма част от които приеха св. Тайни.

В края на богослужението слово за празника произнесе Ловчанският митрополит Гавриил.

С благословените суми към него се обрна изуменият на обителта, който поздравя митрополит Гавриил с юбилейните 20 години от епископската му хиротония, избършена в същия този храм.

Послева традиционното литийно шествие в спомен на пренасянето мощите на Преподобния от св. обител в Сердика прегу 1000 години.

След службата в храма всички гости се отпразвиха в литийно шествие към обновеното общежитие. Там Негово Светейшество с тържествен водосвет освети обновената сграда и спатице за учениците от Семинарията. След освещаването на сградата високосвещенният Варненски и Великопреславски митрополит Йоан поздравя ректора за помощенето от него усилия, както каза, че вече повече от 115 години св. Йоан Рилски издържа своите ректори, които да следват неговите стъпки и завет за благого на духовната школа и учениците.

От своя страна архимандрит Пахомий прочете тържествено слово, с което благодари за покрената на министър-председателя Бойко Борисов за отпуснатата субсидия от МС, а също и за благоосветенето на Негово Светейшество и покрената от Св. Синод, за да се ремонтира и обнови семинарското общежитие.

Поздравително слово по случая освещаването на сградата произнесе и кметът на София 2-жа Йорданка Фандъркова.

Празникът завърши с прием в Аулата на Семинарията и официален обяд.

СДСеминария
Снимки: Емил ДОБРЕВ

Софийската духовна семинария празнува своята 115-годишнина

със средства отпуснати от Министерския съвет, сграда на семинарията палисон, която днес впечатлява със своя възнен вид и удобства, които предпаза за всекидневния живот на семинаристите“. И благопожела: „Да благоденстват Господ боже, щото най-старото наше духовно учебно заведение, което тази година навървя 115 години от своето откриване в София, да укрепва и още повече да се прославя като място за обучение на желеещите да посвещават живота си и дарувания им от бога таланти на Христа и Неговата Църква.

По молитвите на дивния Рилски пустинножител и чудотворец Йоан, на Престелата наша Владичица и всякога Дева Богородице и на всички Свои светици, Всемогущият Бог да мила и спасява всички нас, и да ни дарува благодатна си помощ! Честит и благословен празник! За много години!“

За празника на Семинарията официални гости бяха министърът на енергетиката 2-жа Теменужка Петкова, зам.министърът на образованието 2-жа Тана Михайлова, председателката на Бюджетната комисия към парламента 2-жа Мена Стоянова, директорът на Дирекцията по Вероизповеданията Емил Вельхов, кметът на Столична община 2-жа Йорданка Фандъркова, началникът на РУО, София 2-жа 2-жа Ваня Каспрлева, кметът на гр. Баня Рангел Марков,

ДОСТОЙНИ АРХИЕРЕИ НА БПЦ

Велик в своето смирение и себежертвеност

Тази година се отбелязват 130 години от рождението и 70 години от кончината на Неврокопския митрополит Борис – духовник оставил дълбока следа в живота на Българската православна църква.

Той се ражда на Димитровден през далечната 1888 г. в село Гявато, Битолско.

През 1910 г. Вангел Разумов (светското име на митрополит Борис) завършва Цариградската духовна семинария. Там той получава стипендия от екзарх Йосиф, който е впечатлен от примерното му и смирено поведение. През 1915 г., вече йеродякон, завършва и Богословския факултет в Черноци. След като през 1917 г. е ръкоположен за йеромонах, той започва още по-усърдно да помага на благочестивия народ в неговото духовно израстване и привлича вниманието на висшите църковници, които го извикват в София, отличават го с официята „архимандрит“ и му възлагат послушанието протосингел на Софийския митрополит, а от 1926 до 1931 година е ректор на Софийската духовна семинария „Св. Йоан Рилски“.

Деен творец, той пише статии за „Църковен вестник“, публикува свои стихотворения, автор е на знаменитата брошура „Кризата в нашето училище“. При избора му за Неврокопски митрополит проф. Хр. Гяуров ще напише за него: „Всеки един народ има нужда не само от политически водачи, но в същото време, и даже повече, от духовни водачи. От такива водачи особена нужда има сега българският народ. Когато новозабранят Неврокопски митрополит се възкачва на определената му от Божия промисъл катедра, той влиза в числото на тези водачи на българския народ. Престои му високо, но в същото време тежка отговорна дейност. Досегащата му дългогодишна ползотворна и творческа дейност е добър и сигурен залог, че такава, и даже с още по-бляскави резултати, ще бъде и бъдещата му дейност като митрополит на българската православна църква. Ние храним пълна надежда, че ново-

избраният Неврокопски митрополит Борис със своята дълбока преданост към православната българска църква и със своята безгранична и самоотвержена обич към своята родина, към българския народ, ще бъде един от първите и достойни духовни водачи на българския народ“ (Църковен вестник, бр. 13, 1935 г.).

Канонически избран през 1935 г., митрополит Борис поема овдовялата Неврокопска епархия, където е посрещнат с голямо въодушевление от хиляди благочестиви християни. Митрополит Борис поема отговорността за духовното обрижване на своите чеда. Почти веднага след встъпването му като митрополит той изпраща окръжно писмо до своите пасомо и свещеници в Неврокопска епархия, в което определя десет основни дължности на свещеника. На следващия месец, септември, изпраща окръжно послание и до учителите в епархията. Митрополит Борис не е искал да действа самостоятелно в проповядването на словото Божие, а е искал да използва в работата си всички възможни начини за възпитанието на младото поколение, а именно двата най-големи и основни фактори – семейството и училището. За кратко време той прави така, че църковният живот в югозападната българска епархия да процъфти. След освобождението на Вардарска и Егейска Македония са присъединени нови три духовни околии – Зърневската, Царевоселската и Беровската. Освен това към Свети Врачката духовна околия е причислена Демирхисарската административна околия, а към Петричкалата – Струмишката. (Път към Голгота. Живот разпятие пред Божия олтар, с. 11).

Встъпвайки в длъжност, той премества административния център на Неврокопска епархия в Горна Джумая (дн. Благоевград), където построява митрополитски дом. Планира построяването и на архиерейски наместнически църковни домове в Свети Врач (дн. гр. Сангански), Разлог и Петрич, но за жалост, доживява да види построен само дома в гр. Свети Врач.

Митрополит Борис постоянно е на път, обикаля цялата епархия, служи св. Божествена литургия и проповядва живото Христово слово.

Всеки човек има свой дар, дар от Бога, който трябва да усъвършенства и увеличава. Дарът, който Бог дава на Неврокопския митрополит Борис, несъмнено е дарът на словото. Човек изпълнен с искрена и чиста вяра, добродетелен, молитвен и щедър, това е митрополит Борис.

Един от големите умове на своето време, той владее перфектно църковнославянски, руски, гръцки, немски, френски, италиански, английски, турски, румънски и унгарски език, което му помага в общуването с много хора, сред които не всички били православни, и да следи световната богословска мисъл.

Отлично образование, знаещ и можещ, той преди всичко е много скромнен, нестезащелен и проникнат от дълбоко смирение и себеотрицание, истински подвижник. Сред множеството му духовни

чеда са миряни, монаси и епископи.

Неврокопският митрополит Борис е определен от Св. Синод да бъде част от църковната делегация, изпратена в Цариград по повод Вдигането на схизмата на Българската православна църква през 1945 година. За участието му в историческата литургия във Фенер научаваме от църковния печат. Там пише: „Тържествената и историческа църковна литургия бе отслужена от Халкидическия митрополит Максимос, в съслужение с нарочно изпратените от България за водене на преговорите Техни Високопреосвещенства Борис Неврокопски, Софроний Търновски, епископ Ангелрей, както и на всички гръцки владци в Цариград“ (ЦВ, бр. 9-11, С., 2. III. 1945 г.).

В края на богослужението Неврокопският митрополит поздравява Вселенския патриарх ВенIAMин на гръцки език по повод радостното събитие, вдигането на схизмата. Митрополит Борис председателства Нарог-

ния събор, който се провежда в църквата „Св. София“, за избирането на третия по ред Български екзарх – Екзарх Стефан. (ЦВ, бр. 4-6, 1945 г.).

На 22 ноември 1948 г. „Църковен вестник“ излиза в траурен вид. Починал е високопреосвещеният Неврокопски митрополит Борис. Още на първите страници на вестника са поместени надгробните слова, произнесени след опелото на о бозе почившия Неврокопски митрополит. Няколко месеца по-рано екзарх Стефан е подал оставка и наместник-председател на Св. Синод е Доростоло-Червенският митрополит Михаил. За митрополит Борис той казва: „Голяма и неизразима скръб притиска сърцата ни. Църква и народ горчиво оплакват тежка и невъзвратима загуба. Пред нас лежи бездиханен нашият възлюбен събрат и духовен отец и архипастир Високопреосвещеният Неврокопски митрополит Борис. Неочаквано той стана жертва на нещувано в живота на църквата ни злодейско

покушение. Наврѣх Димитровден – рожденият ден на самия покойник – подир извършване на Св. Божествена литургия, след приобщаване със Св. Христови Тайни и след възторжена архипастирска поука към стеклите се в Божия храм богомолци Високопреосвещеният Борис бе убит в с. Коларово, Петричко, от един недостоен и низвернат от духовен сан свещеник... Да оплакваме нашата раздяла със скъпия ни и непрежалим събрат и архипастир. Но и колкото да скърбим за него и да го оплакваме, нека не забравяме, че той не се нуждае от нашите сълзи. Не! Той се нуждае и иска от нас да се окажем верни към ръководните начала на неговото архипастирско служение за преуспяване на Светата ни църква и на нашия народ...“ (ЦВ, бр. 37-38, С., 22. XI. 1948 г.). Словото завършва с думите: „Вечна ти памет, достоблажени и приснопамятни, брате наш! Бог да те прости!“

Ангел КАРАДАКОВ

Колонка на редактора

Да имам и да съм

Гневът е естествена защитна реакция, когато някой „нагази в територията, която сме си маркирали“. Помага ни да оцелеем и съхраним себе си в този враждебен, увреден от греха, свят. Но, за разлика от животните, личната територия на човека е нещо сложно и многопластово. Гневим се, когато някой посегне на имуществото ни, на вещите ни, на хората, които обичаме, на позицията, която смятаме, че заслужаваме, на нещо, което считаме, че ни принадлежи или ни се полага... Но се гневим и ако някой засегне чувствата или достойнството ни, ако оспорват решенията ни, идеите, светогледа, вярата ни...

Колкото по-голямо е „егото“ на човека, толкова по-нашироко се разпространява територията, която смята, че му се полага, толкова по-големи са претенциите му и толкова по-голяма е вероятността да се почувства засегнат от някого, недооценен, ошетен... И обратно-

то: колкото по-малко е „егото“ ни, толкова по-малка е личната ни територия, по-малки са претенциите ни и по-трудно е някой да ни засегне, да се почувстваме ошетен и да загубим мира в душата си.

Въпросът е: доколко можем да свием „егото“ си без да загубим себе си; от какво можем да си позволим да се откажем и от какво – не; къде е крайният предел на смирението?

До самата сърцевината на сърцето си – божественото начало в нас, богоподобната ни същност. Вярата, надеждата, любовта и пътят за реализиране на нашето богоосиновление – това е, което не можем и не бива да позволяваме на никого и нищо да ни отнеме или накърни. Всичко друго е прах и пепел, и суета на суетите. А когато само това имаме и само това сме – имаме всичко и наистина СМЕ. Сега и във вечността.

Александра КАРАМИХАЛЕВА

ЦЪРКОВНО БОГОСЛУЖЕНИЕ

Богослужебна прослава на св. Йоан Рилски

Продължение от бр. 19

През 1671 г. в Киев била отпечатана книга на руски език, която съдържа Похвална служба и житие на св. Йоан Рилски. От това първо печатно издание в България са известни само два екземпляра, които се съхраняват в Националната библиотека „Св. св. Кирил и Методий“ в София. Единият екземпляр е намерен в с. Мрамор, Софийско, а другият е открит в Германския манастир „Св. Йоан Рилски“. И двата екземпляра не са цялостни. В първия липсва предговорът, а във втория – краят на предговора, както и две страници от Службата на св. Йоан Рилски.

Предговорът започва с посвещение и възхваля на св. Йоан. Похвалната служба е поместена преди житието и продължава непосредствено след него със седем песни за месец октомври. Съдържа 58 страници, две от които липсват. Съставител на това издание, посветено на св. Йоан Рилски, е южноруският книжовник йеромонах Антон Радивилowski, живял през XVII в.

Проф. Калужнячки отбелязва, че през 1771 г. е излязло второ издание на книгата, от което в България не е запазен или не е бил донесен екземпляр.

През 1836 г. Службата е издадена в Белград от Неофит Рилски, който посочва, че е препечатал и допълнил първото издание на тази служба и житие на св. Йоан Рилски, съставени от йеромонах Антон Радивилowski. Неофит Рилски отбелязва, че в изданието си е поправил някои непълноти. По-късно в книгата са прибавени следните четири ръкописни приложения:

1. **Канон** (7 страници), на началната страница на който в рамка е изобразен светец, чието име не е посочено. Ръкописът е недовършен.

2. **Откъс от служба на св. Георги Победоносец** (4 страници). Службата е недовършена.

3. **Многолетствие за св. цар Петър, вселенския патриарх Константин и др.** (1 страница).

4. **Пасхалия** – в ръкопис.

Киевското издание от 1671 г. на Служба и житие на св. Йоан Рилски представлява първо печатно издание за великия Рилски пустинножител.

Повече от едно столетие след като йеромонах Неофит Рилски издава в Белград службите в чест на св. Йоан, през 1955 г. Левкийски епископ Партений осъществява ново издание, като преработва службите и ги съобразява с някои стари ръкописи от Рилския манастир. В предговора към изданието си той пише: „Нашата задача беше да попълним липсата и основно да преработим всички този материал, като поправим граматическите неправилности на речта, като отгърсим излишното многословие, като направим някои необходими за смисъла допълнения, за да станат при това песните по-пригодни за музикално изпълнение, като разместим някои песни в угода на смисъла, хронологията, богослужебния ред или, за да се избегне объркването, когато една и съща песен стои на различни места в две различни служби“.

Промените, които епископ Партений прави по отношение на Службата за Пренасане мощите на св. Йоан от Търново в Рилския манастир, са следните:

1. За по-голямо мелодическо разнообразие променя „Славата“ на „Господи въззвах“ от гл. 5 на гл. 6. Стихириите на „Господи въззвах“ са на 5 глас.

2. Основно редактира и опростява литийните стихири от излишно многословие. В изданието на отец Неофит Рилски те са двойно по-големи.

3. За „И нине“ на литийни-

те стихири поставя втория догматик на гласа на възкресната служба, както обикновено е прието.

4. Основно преработва стиховните стихири и „Славата“.

5. Преработва и размества седналите.

6. Изпуска втория канон на утрения, защото го смята за излишна заемка от службата на преподобни Сава Вишерски.

7. Изоставя кондака, който е зает от Службата за 1 октомври и използва друг кондак, като го приспособява за празника.

8. Икосът също е преработен и допълнен по някои оригинални ръкописи.

9. Преработва първите две хвалитни стихири по-близо до подобния „Радуийся постнических“ (гл. 5).

10. Преработва и размества и останалите две хвалитни стихири, заимствани от службата на Яков Боровитски.

Другите две служби – за Успение на св. Йоан Рилски (18 август) и Пренасане мощите на светеца (19 октомври) – имат много общо помежду си, но в различните ръкописи са представени твърде разхвърляно. Левкийски епископ Партений преработва основно тези служби и прави следните промени в тях:

1. На Малката вечерня на „Господи въззвах“ в двете служби поставя „Слава“, както е в Скопския миней. Славата „Приидите православних собори“ от изданието на отец Неофит Рилски като по-тържествена поставя за „Слава“ на „Господи въззвах“ на Великата вечерня и на двата празника.

2. На „Господи въззвах“ на Великата вечерня в Службата за 18 август поставя 6 стихири – 3 на Успение Богородично и 3 на светията. В Службата за 19 октомври те са 8, но само на светеца.

3. За „Слава“ на „Господи

воззвах“ на Великата вечерня и за двата празника епископ Партений поставя „Приидите православних собори“.

4. Изпуска първа и втора литийни стихири от изданието на отец Неофит Рилски, защото липсват в ръкописите.

5. Изпуска третата литийна стихира, която поставя като стихира на „Господи въззвах“ на Великата вечерня в Службата за 19 октомври и на нейно място поставя стихирата „Возсия днес“.

6. Основно преработва стиховните стихири.

7. Запазва седналите от Службата за 19 октомври по изданието на йеромонах Неофит Рилски, а третия седнал за 18 август взема от друг ръкопис.

8. Запазва стихирата по 50-и псалом в Службата за 19 октомври такава, каквато е в изданието на отец Неофит Рилски.

9. Изпуска кондака, представен в ръкописите за 18 август от Службата на преподобни Бенедикт Нурсийски и на негово място поставя друг, по-подходящ за Успението на св. Йоан Рилски и Успение Богородично.

10. Запазва кондака в Службата за 19 октомври, но предлага икос от друг ръкопис, преработен и съобразен със съдържанието на кондака.

11. Хвалитните стихири за 18 август и „Славата“ заема от ръкопис № 11 от сбирката на Рилския манастир.

Богослужебната прослава на св. Йоан Рилски намира израз и в акатистите, които по своята същност са химнични произведения, риторична възхваля към светеца.

Автор на първия акатист на св. Йоан Рилски е митрополит Николай Крутички и Коломен-

ски. Той е издаден в Петербург през 1917 г. Акатистът съдържа 13 кондака и 12 икоса, а в края му е поместена специална молитва към св. Йоан Рилски. През 1955 г. Левкийски епископ Партений преработва основно акатиста и му дава нова редакция.

Вторият акатист, преработен и издаден от епископ Партений, е произведение на св. Серафим Богучарски (Софийски). Кондаците в него са 13, а икосите – 12. Риторичната похвала към св. Йоан се изразява с глагола „Радвай се“, който се повтаря от 11 до 13 пъти.

Третият акатист е създаден от архимандрит Варсануфий Валаамски през 1926 г. Той има същия строеж като първите два акатиста. Глаголът „Радвай се“ се повтаря от 8 до 12 пъти.

Осемте молебни канона са издадени за първи път от Левкийски епископ Партений. Освободени от словесните излишества, граматическите неточности и неясноти в изразите, те са композиционно добре издържани. Всеки канон съдържа по 9 песни, като всяка песен се състои от ирмос, три тропара и богородичен.

Анализът на службите за св. Йоан Рилски в ръкописи, преписи и печатни издания показва, че богослужебната прослава на светеца у нас през вековете е голяма и разнообразна. И това е естествено, защото той се почита от нашия народ като национален общобългарски светец, наред със св. Климент Охридски и св. Патриарх Евтимий. Като се покланяме дълбоко пред образа на нашия роден светец, не можем да не възкликнем заедно с несподобява: „Радвай се, отче Йоане, светло пресветло на българската земя“.

Ик. Йоан КУКОВ

ДУХОВНА СЪКРОВИЩНИЦА

Из Завета на св. Йоан Рилски

Не търсете също да бъдете познавани и обичани от земните царе и князе, нито се надявайте на тях, като оставяте Небесния Цар, Комуто се записахте да бъдете воители и да воювате не против плът и кръв, а против миродържеца на тъматата на тоя век. Но и пророк Иеремия ни предупреждава, като говори тъй: „*проклет оня човек, който се надява на човек*“ и пр. И като изброява злините, той добавя, че е „*благословен оня човек, който се надява на Господа*“. Не думайте: *какво да ядем, или какво да пием, или какво да облечем?* Защото всичко това търсят езичниците. Погледнете птиците небесни, че не сеят, нито жънат, нито в житници събират; и вашият Отец Небесен ги храни. Не сте ли вие много по-ценни от тях? Веднъж излезли от света, не се връщайте назад ни с тялото си, ни с ума, защото никой, според казаното: „*който е сложил ръката си върху ралото и погледва назад, не е годен за царството Божие*“. Но и апостолът учи: „*Забравям, що е зад мене, и се силно стремя към това, що е пред мене*“. Какво означава: „*забравям, що е зад мене*“, чедца мои? Нищо друго, освен да предадем изцяло на гълбините на забвениято всичко онова, което, като излязохме от света, оставихме и презряхме заради Бога, да се стремим към предстоящото нам подвиг, към който бидохме призвани от нашия Подвигоположник, преблагия наш Бог Господ Исус Христос, Който ни е удостоил да понесем Неговия благ ярем, защото игото Му е благо и бремето Му леко.

И както ви събра в едно благодатта на Светия Дух, така и вие се старайте да живеете еднородно и единоумислено, с еднакво дихание само към вечното въздъвание да гледате, което Бог е приготвил за ония, които са Го възлюбихи.

ИЗ ЖИВОТА НА ЦЪРКВАТА

В благодатните обятия на новия храм „Св. Серафим Софийски Чудотворец“

На 28 октомври, 7 Неделя след Неделя подир Въздвижение – Възкресяване на Иаировата дъщеря, в Горноводенския манастир „Св. св. Кирик и Юлита“ бе осветен първият храм, посветен на новоканонизирания светел Серафим (Соболов) Софийски Чудотворец.

През месец февруари 2016 г. към лика на светците бе причислен Богучарският архиепископ Серафим (†1950), станал духовен баща и наставник на руси и българи в трудно за светлата Църква време.

За целта беше изписана икона на новоканонизирания Божи угодник, бяха съставени тропари, кондак, величание, молитва и житие, включени в специално издание на Св. Синод на БПЦ-БП. Но досега, освен криптата с гроба на светителя, в България нямаше храм за поклонение на пастира, който в единния светоотечески дух на Православната църква разкрива с живота и учението си пътя на добродетелта и спасението, за което е прославен от Св. Троица с дара на чудотворството, оставяйки вечен пастир и бърз ходатай за пасомите, молещи се пред неговия свят образ.

За това и голяма бе радостта от новата благодатна придобивка – храм, в които да се изпросват светелските молитви на този светец съвременник.

Мястото му не е избрано случайно. Малко след като манастирът „Св. св. Кирик и Юлита“ заживява своя нов благодатен живот, ставр. ик. д-р Добромир Костов – ректор на Пловдивската духовна академия и семинария, намира в семинарската библиотека стар документ – свидетелство за ръкоположение, от което се разбира, че в храма на манастира е служил архиепископ Серафим и е извършил ръкоположение.

Храмът-параклис впечатлява със своята просторност, красива дърворезба и подредба и най-вече с издържаните в каноничен византийски стил стенописи. За по-малко от година те са изографисани от сработен екип художници, под ръководството на семейството иконописци Стоян и Нели Белеви. В цял ръст, освен св. Серафим Софийски, бдят на страж образите на съвременни светци, като св. Пансий Светогорец и св. Порфирий, на древни изповедници, като св. Дионисий Станимашки и др.

В деня на осветяването от ранна утрин в привет-

ливо уредения манастир започна да се стича за съчасствие в празничното богослужение многолюдно множество от свещенослужители и богомолци. А за духовна и сестринска подкрепа в подготовката на празника, още от предната вечер около домакинята – игуменята Филотея (Динева), започнаха да се събират монахини от близките манастири. Тук бяха и основните дарители на храма, както и официални лица, представители на местните власти, сред които областният управител Здравко Димитров и др.

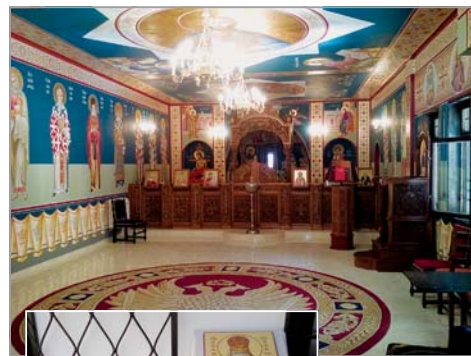
Придружени от златните лъчи на усмихналото се есенно слънце, всички те посрещнаха в храма кириарха на епархията – Негово Високопреосвещенство Пловдивски митрополит Николай, съпроводен от своя викарый – Знеполски епископ Арсений.

След като се отслужи утринното богослужение, Негово Високопреосвещенство извърши чина по осветяването на новия храм „Св. Серафим Софийски“. Храмът беше поръсен със светена вода, прикаден, а стените му – помазани със свето миро чрез изобразяване знака на всепобедния Кръст Христов.

Последва първата св. Литургия в новоосветения храм. В съслужение с Пловдивския митрополит влязоха епископ Арсений, ставр. ик. Тодор Хаджиев – протоингел при Пловдивска митрополия, ставр. ик. Добромир Костов и ставр. ик. Деян Стоенчев – епархийски духовни надзорници, ставр. ик. Йордан Георгиев – архиепископски наместник на Асеновград, свещ. Георги Димитров – ефимерий на Кукленския м-р „Св. св. Козма и Дамян“, и др. духовници. Песнопенията се изпълняваха от митрополитския хор „Св. ап. Ерм“ с диригент протопсалт Георги Радев.

След отпуста митрополит Николай произнесе възвращащо слово, в което говори за св. Серафим Софийски като образец за пастирите и народа Божи в изповедничеството на вярата, като верен служител на Христовата правда, на мира и любовта, кротостта и търпението, на състраданияето. Придобил дръзновение пред Бога, той събира верния народ в своя храм и утолява духовната му жажда.

Позовавайки се на литургийното евангелие, митрополитът наблегна на нуждата от истинското докосване до Христос чрез болката на сърцето. Защото „има едно нещо, което Бог не иска – да спори с човека, т.е. насилда да нахълтва в сърцето му“. Сами трябва да изберем на чия страна да застанем в битката между доброто и злото, осъществявана върху арената на нашите души. Битката за нашето спасение. А спасението се намира на онзи отсрещен бряг, на който ние, плаващите в житейското море и намерили своето място на спасителния кораб – светлата Църква, с кормчия Христос, сме убедени, че Той ще ни изведе; брегът, където е

Неговият божествен чертог.

Стига ние да не паднем от борда в стихията на безверие и бездуховността, на материализма и страстите, и болестите човешки.

Но тук идва утехата от Христовите думи: „Твоята вяра те спаси!“; „Само вярвай и спасен ще бъдеш“. Тази вяра, която по Своя промисъл Христос е дарил на нашия народ преди повече от 1100 години, е същата, която Той откри на човечеството. Защото Бог е същият и вчера, и днес, и вовеки. И какво щастие е, че Бог не е оставил нашия народ в мрака на невежеството, а му е дал истинското знание – знанието за Бога, богопознанието. Да можем да Го видим, да Го почувстваме, да се докоснем до Него, както стори болната жена.

А нима ние не сме болни?! Болно е цялото ни общество. И ако ние не се обърнем към Лекаря на лекарите, всичко би било напразно, защото има връзка между телесното и духовното. Чрез страданияето Той ни призовава, събужда сърцето, за да го стопли. Неизвестно, но спасителни са пътищата Божии. „Защото не вие Мен, а аз вас избрах“.

Така по Божия промисъл са се явили онези добри човечеци, които са дарили и подпомогнали по всякакъв начин устройването на първия храм в прослава и чест на св. Серафим Софийски Чудотворец. А храмът е Ноевият ковчег на спасението сред времето, в което злото се преумножи и никой не зачита труда на другия.

В заключителните си думи високопреосвещеният митрополит благодари на дарителите от името на клира и паството. Най-напред на г-жа Мина Николова, като ѝ поднесе икона с образа на светителя, на г-н Запрянов, г-н Вичков, на художниците и строителите, на г-н Александър Мирчев за архитектурното интериорно оформление на храма и на всички останали.

„Нека пребъде този храм! Нека бъде Царство Божие, небе на земята, врата небесна за пожелалите да се посветят на монашеския подвиг, за пребъждането на този манастир в духовно преуспяване!“ – пожела накрая митрополит Николай.

Всички присъстващи бяха поканени да споделят празничната манастирска трапеза.

Анула ХРИСТОВА

ПРОДЪЛЖАВА АБОНИРАНЕТО ЗА „Църковен вестник“ – 2019 г.

1 година 30,00 лв.
6 месеца 15,00 лв.
3 месеца 7,50 лв.
ед. цена 0,70 лв.

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА
СВ. СИНОД, София – 1000, ул. „Оборище“ № 4
тел. 02/987-56-11 / в. 245
За абонамент: 02/987-56-11 / в. 131
e-mail: sinizdat@gmail.com

Отговорен редактор на броя:
Александра Карамихалева

Материали се приемат в електронен формат.

Сумите за абонамент да се изпращат по банкова сметка или с пощенски запис на името на **Танка Гончева Христова**, като се изписват точният адрес и пощенският код на абоната!

Банкова сметка на Синодално издателство на БПЦ:
УниКредит Булбанк – София, ул. „Алабин“ № 58
IBAN BG97UNCN96601018147018, BIC код: UNCRBGSF

„Църковен вестник“ съдържа свещени текстове и изображения и не бива да се използва за битови нужди.